

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011284
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011284.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému A. D., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L. - U G., G. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. júla 2022, sp. zn. 6Pp/314/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. júla 2022, sp. zn. 6Pp/314/2021, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. D., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/27/2018 zo dňa 05.06.2019 a rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/122/2018 zo dňa 04.12.2019.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie.

Z hodnotenia odsúdeného povereným riaditeľom Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 15.11.2021 vyplýva, že právne a morálne vedomie odsúdeného je na nižšej úrovni, lebo sa opakovane dopúšťa vo výkone trestu porušení aj napriek vedomiu, že za porušenia môže byť disciplinárne potrestaný pokarhaním. K trestnej činnosti zastáva čiastočne kritický postoj. Ku trestnej činnosti sa stavia zľahčujúco, racionalizuje svoje konanie. Odsúdený formálne prezentuje záujem, že po výkone bude viesť riadny život.

Nové hodnotenie riaditeľa ústavu nebolo Okresnej prokuratúre Trenčín doručené. Z výsluchu odsúdeného vyplynulo, že začal prezentovať nový kritický postoj ku spáchanej trestnej činnosti.

Tento nový kritický prístup odsúdeného k jeho konaniu považujem za alibistický v plnej miere. Odsúdený svojim doposiaľ vedeným životom na slobode preukázal, že páchanie trestnej činnosti je jeho bežným spôsobom života. Odsúdený A. D. vykonáva trest odňatia slobody pre spáchanie majetkového trestného činu - prečinu podvodu podľa § 221 odsek 2 Trestného poriadku v trvaní 4 roky a 2 mesiace, a to napriek tomu, že v minulosti bol 7-krát odsúdený pre majetkový trestný čin (trestný čin podvodu podľa § 221 Trestného zákona a trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona). Od roku 2018 sú mu opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré doposiaľ nevedli k náprave odsúdeného. Zo správy riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený nerešpektuje svoje povinnosti ani vo výkone trestu.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a tiež sa nedostatočne vysporiadal s vyššie uvedenému skutočnosťami.

Zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené na v r h u j e m, aby Krajský súd Trenčín napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 6Pp 314/2021 zo dňa 21.07.2022 zrušil.“

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený s tým, že svoj postoj k trestnej činnosti vyhodnocuje ako kritický, keďže ho prezentuje od prvého spáchania skutku ako aj pri všetkých rozhodnutiach okresného súdu, a aj počas celého výkonu trestu, pričom to dokazuje psychologický posudok aj vyjadrenie predsedu senátu na jeho podmienenom prepustení. Ďalej uviedol, že jeho doterajší život na slobode nebolo páchanie trestnej činnosti (ako si myslí prokurátor), ale pracovanie a staranie sa o rodinu, čo dokazuje jeho nepretržité zamestnanie od roku 2009, založenie si rodiny, a v neposlednom rade, že vo výkone trestu je po prvýkrát a to od roku 2018 až doteraz. Súčasný vykonávaný trest odňatia slobody považuje za dostatočné ponaučenie, aby sa takéto konanie už nikdy nezopakovalo a tento trest mu bol tiež dostatočným ponaučením, aby viedol na slobode riadny život. Na záver odsúdený dodal, že sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom má za to, že okresný súd dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie o jeho podmienenom prepustení.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V prejednávanej veci okresný súd na základe ostatného zrušujúceho uznesenia krajského súdu odstránil všetky vytýkané nedostatky. Pre svoje rozhodnutie si okresný súd obstaral potrebné podklady, vrátane krajským súdom určené súdne spisové materiály, na základe ktorého odsúdený vykonáva postupne uložené tresty odňatia slobody, ako aj ostatné listinné materiály obsahujúce hodnotenie ústavu spolu s rozhodnutiami disciplinárnych konaní a záznamom o psychologickom vyšetrení odsúdeného. Výsluchom zástupcu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom k predloženému písomnému hodnoteniu bolo preukázané, že odsúdený aktuálne vykazuje 2 disciplinárne tresty ale aj 3 disciplinárne odmeny, pričom u preukázaných porušení ústavného poriadku odsúdeným okresný súd dospel k názoru, že sa jedná o menej závažné porušenia ústavného poriadku odsúdeným, a z takýchto porušení nemožno vyvodzovať resp. posudzovať riziko recidívy odsúdeného ako aj možné očakávanie či odsúdený bude viesť riadny život v prípade podmienčného prepustenia. Z tohto dôvodu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd si pre svoje rozhodnutie zabezpečil dostatok podkladov a na ich základe náležite zistil skutkový stav veci.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienčné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k pozitívnemu posunu, čo bolo ocenené udelením celkovo troch disciplinárnych odmien. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplynulo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Zistenia okresného súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia majú pritom úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Preto podľa názoru krajského súdu je preto dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že okresný súd správne zohľadnil skutočnosť a to, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidovaných viacero odsúdení, avšak vo väčšine prípadov došlo k ich zrušeniu a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody, pričom vo výkone trestu je po prvýkrát. Rovnako správne okresný súd poukázal jednak na záver zo psychologického vyšetrenia, z ktorého vyplýva, že odsúdený má sebakritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, ako aj na skutočnosť vyplývajúcu z oboznámených vyžiadaných rozsudkov vo veciach, za ktoré si aktuálne trest vykonáva, urobil vyhlásenia o vine. Pokiaľ prokurátor poukazoval na trestnú minulosť odsúdeného a podľa prokurátora alibistický kritický postoj odsúdeného k nej ako riziko jeho recidívy, krajský súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú. Pri posudzovaní otázky, či v prejednávanom prípade odsúdený výkonom postupne uložených trestov odňatia slobody preukázal polepšenie, ani krajský súd z obsahu spisu nezistil významné skutočnosti, ktoré by svedčili o nepreukázaní polepšenia. S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne ustálené preukázanie polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba v primeranej dĺžke.

Odvolací súd záverom dodáva k sťažnostnej námietke prokurátora, „odsúdený vykonáva trest odňatia slobody pre spáchanie majetkového trestného činu - prečinu podvodu podľa § 221 odsek 2 Trestného poriadku v trvaní 4 roky a 2 mesiace, a to napriek tomu, že v minulosti bol 7-krát odsúdený pre majetkový trestný čin (trestný čin podvodu podľa § 221 Trestného zákona a trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona)“, že skutku, ktorý aktuálne odsúdený vykonáva a z ktorého bol okresným súdom podmiennečne prepustený, sa dopustil skôr ako bol právoplatne odsúdený za následnú trestnú činnosť, na ktorú poukazuje prokurátor. Nie je teda na mieste zdôrazňovať prípadnú recidívu u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.